

s.02

Den store eksamen
Bestået!

s.05

Prifysgol Cymru
Ny samarbejdspartner

s.10

Kristus eller præsten
Hvem skaber resultaterne?

→ | DBIs nye uddannelse i teologi og tværkulturel mission er enestående i Danmark, og er velegnet til en bred vifte af tjenester i Kirken.

Samarbejdsaftale med University of Wales

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

På DBI er det normalt de studerende, som går til eksamen, men den 9. november måtte DBI sætte sig i den varme stol, mens fem prominente professorer fra Wales tog os op til eksamen. Grunden var den, at DBI har ønsket at lave sin egen bacheloruddannelse i samarbejde med University of Wales. Og nu skulle vi kigges efter i sømmene for at sikre, at vi lever op til de krav, som en universitetsuddannelse fordrer. Forud for den mundtlige eksamen, som varede det meste af dagen, havde vi afleveret en moppedreng på 440 sider. I dette dokument er der en grundig beskrivelse af, hvad den nye bacheloruddannelse består af og en masse om, hvem DBI er.

I løbet af januar måned regner vi med, at de sidste detaljer er på plads, og derefter kan den endelige underskrift sættes vedrørende aftalen med University of Wales.

Går under navnet TKM

DBIs nye uddannelse i teologi og tværkulturel mission er enestående i Danmark. Man bliver klædt på til at møde nutidens mennesker med evangeliet samtidig med, at man har de grundlæggende teologiske fag, som gives på Det Teologiske Fakultet. Uddannelsen, som også går under navnet TKM, er velegnet til en bred vifte af stillinger som for eksempel præst, missionær både ude og hjemme, sognemedhjælper, sekretær og lignende. Og så kan det første år tages særskilt både af folk, som vil bruge den i en fuldtidstjeneste eller i det frivillige arbejde.

Læs meget mere om DBIs nye bacheloruddannelse på de næste sider af bladet.

DBIs nye bacheloruddannelse udbydes i samarbejde med University of Wales.

Da DBI var til eksamen i Wales

→ | DBI kan nu imødekomme behovet for uddannelse af præster, missionærer og kirkelige medarbejdere i ind- og udland.

FOTO: DANSK BIBEL-INSTITUT

Hele fem professorer fra University of Wales troppede op for at eksaminere DBI.

Af rektor Børge Haahr Andersen

Efter aftale med University of Wales gik vi i sommer i gang med vores nye uddannelse og har tolv studenter på 1. og 2. årgang. Vi mangler endnu de sidste detaljer i samarbejdsaftalen, da det er en langstrakt proces at opnå en faglig godkendelse, men den 9. november 2007 kom fem prominente professorer, udsendt af University of Wales, på besøg. Efter at mange ting var blevet endevendt kom de med det gode budskab, at de kan sige god for vores nye uddannelse og dens faglige, akademiske

niveau. Nu mangler der kun nogle formaliteter, før DBI og University of Wales kan underskrive den samarbejdsaftale, der gør DBIs bacheloruddannelse til en slags "filial" af det store universitet, der har afdelinger mange steder i hele verden.

Hvorfor har vi skiftet samarbejdspartner fra Misjonshøgskolen til University of Wales? Det skyldes, at det år for år blev mere og mere besværligt for Misjonshøgskolen at have fjernstuderende på DBI. Derudover var vi bundet til et norsk uddannelses-system og kunne ikke give uddannelsen det selvstændige præg, som

vi ønskede. Endelig krævede det ét til halvandet års supplerende studier for TKM-bachelorer, hvis de ønskede at videreuddanne sig på Det Teologiske Fakultet (TF) og blive teologiske kandidater. I dag er vi meget taknemmelige for de fem år, vi samarbejdede med Misjonshøgskolen. Det var dem, der hjalp os i gang, og det har givet vores lærere værdifuld erfaring, som har været med til at præge fag og indhold i vores egen uddannelse. Og der er 22 studenter, som i årenes løb er blevet bachelorer på Misjonshøgskolens uddannelse. Nogle af dem læser videre på Det Teologiske Fakultet, på Afrikastudier, Mellemøststu-

dier, Asienstudier eller It-studier og mange er missionærer rundt omkring i verden.

Hvad kan den nye uddannelse, som vi ikke kunne før?

For det første har vi nu lavet en uddannelse, som hundrede procent er på DBIs grundlag og med den fagfordeling og profil, som vi og vores samarbejdspartnere har ønsket. For det andet har vi skruet fagenes indhold sådan sammen, at det nu kun vil kræve en beskednen supplerende at gå videre med kandidatdelen på Det Teologiske Fakultet. For det tredje har vi indbygget en række tværkulturelle fag og en række praktiske missionsfag i uddannelsen, og det er slet og ret unikt i en dansk teologisk tradition. Endelig kan det første år af bacheloruddannelsen tages selvstændigt som en slags teologisk basisuddannelse, og vi tror, den mulighed appellerer til en bred målgruppe blandt både unge og ældre i vores bagland.

Kunne vi ikke have opnået faglig anerkendelse via et dansk universitet?

Sammen med Menighedsfakultetet i Århus har vi faktisk forsøgt, om vi kunne lave en tilsvarende aftale med et dansk universitet. Men det har indtil videre ikke været muligt. De to teologiske fakulteter i Danmark har ikke været begejstrede for, at deres monopol på teologisk uddannelse er blevet brudt, og de idealiserer fortsat deres egen position og mener, at teologisk forskning og undervisning skal foregå

frigjort fra kirkens trosgrundlag.

Er uddannelsen kun for missionærer eller er den også for kommende præster?

Den "gamle" TKM-uddannelse var skræddersyet til dem, der skulle arbejde i en tværkulturel sammenhæng. Den "nye" uddannelse har en så stor tyngde af teologiske fag, at den også er en ideel del af en præsteuddannelse. Også i Danmark skal evangeliet forkyndes på tværs af forskellige kulturelle og religiøse grænser, og det gør de tværkulturelle fag særdeles relevante for kommende præster. Med den nye bacheloruddannelse har DBI fremover to spor (TKM og TF) og har dermed også to tilbud til kommende præster. Enten kan man, som tidligere, læse teologi ved Det Teologiske Fakultet og tage en klassisk teologisk uddannelse, hvor man modtager supplerende undervisning på DBI. Eller man kan tage de første fire år på DBIs nye bacheloruddannelse og derefter supplere med kandidatdelen på Det Teologiske Fakultet.

Får DBI hermed statsstøtte og får studenterne SU?

Desværre er der ikke samme mulighed for statsstøtte på universitetsniveau, som der er på folkeskoleniveau, hvor privatskoler kan få statsstøtte. DBI skal altså fortsat klare sig med indsamlede midler. På grund af en radikaliserende administration af SU-loven siden 2005 er det heller ikke muligt for TKM-studerende at få SU. Dette går ikke blot ud over DBI og MF, men det betyder, at man heller

ikke kan få SU til andre universitetsuddannelser i ind- og udland, der er bundet til et trosgrundlag. Det rammer flere af de kendteste teologiske uddannelsessteder i verden og f.eks. også uddannelsen ved Oslos Universitet. Vi håber stadig ad politisk vej med tiden at få fjernet denne åbenlyse forskelsbehandling, men indtil det sker, må vores studenter klare sig uden SU. Det gør vores 12 nuværende studenter via erhvervsarbejde én til to dage om ugen, billige boliger, eller støtte fra enkeltpersoner og menigheder.

Fremtidsperspektiver

Vi tror, at vi med den nye bacheloruddannelse har fundet et koncept, som mange år ud i fremtiden kan være med til at imødekomme behovet for præster, missionærer og kirkelige medarbejdere i ind- og udland. Mere end halvdelen af dem, der har valgt TKM-uddannelsen, ville ikke have valgt en teologisk uddannelse, hvis ikke dette særlige tilbud havde eksisteret. Vores håb og bøn er, at Gud gennem vores uddannelser på DBI vil kalde, uddanne og udruste en ny generation af medarbejdere, der kan give evangeliet mund og mæle.

Vi har brug for hele vores baglands opbakning til det langsigtede projekt. Den næstbedste opbakning til vores flittige studenter og lærere er at tegne et gavebrev, der kan være med til at stabilisere vores økonomi fremover. Den bedste opbakning er fortsat trofast og vedholdende forbøn.

økonomi | Vi føler samhørighed med en stor skare af kristne.

Den største julegave

"Og hvad ønsker du dig så til jul?" spørger familien. Nogle kan uden besvær skrive snesevis af ting på ønskesedlen, andre har svært ved at finde på bare fem ting, for, som de siger: Vi mangler jo ingenting. Hvis DBIs venner spørger: "Og hvad ønsker I jer så til jul?", behøver jeg ikke lede efter svaret. Vi ønsker os penge, mange penge. For vi mangler ikke bare lidt, men meget.

I årets løb har DBIs venner velsignet os med forbøn og gaver, og det glæder vore hjerter. Når vi ser de mange gavebeløb, får vi en følelse af samhørighed med en meget stor skare af kristne. Det er opmun-

trende midt i bekymringerne over, om DBI nu også får de fornødne midler, til at vi kan fortsætte det arbejde, vi har i gang.

Dette skrives i begyndelsen af december. I november fik vi næsten 1 mio. i gaver. Alligevel mangler vi i december 1.5 mio. kr. Sidste år fik vi cirka 1.2 mio. i december, så vi ønsker os den største julegave nogensinde i DBIs historie. Tak til alle jer, som støtter uddannelse af bibeltro præster og missionærer med forbøn og gaver. DBI kan ikke udfylde sin opgave uden jer.

*Glædelig jul og godt nytår.
Landssekretær Kurt Dalsgaard.*

mødekalendar

Møder og gudstjenester i januar ved studerende og ansatte. Se hvem, der prædiker hvor, på hjemmesiden under mødeaktiviteter.

- 3. Bethesda, København
- 7. Bethesda, København
- 13. Sct. Hans Kirke, Odense
- 14. Bethesda, København, Kolding IMU
- 15. Vissenbjerg IM, Ringe IM, LM Nordøstfyn
- 16. Vejlbjerg IM, Nyborg IM, Fåborg LM
- 17. Odense IM Tabor, Middelfart LM, Otterup IM
- 20. Rødovre LM
- 21. LM Nansensgade, København
- 22. Slagelse IM
- 24. Holbæk LMU, ELU København
- 29. Sindshvile IM
- 31. Nordvest LMU, København

Husk i forbøn

Bed om/for

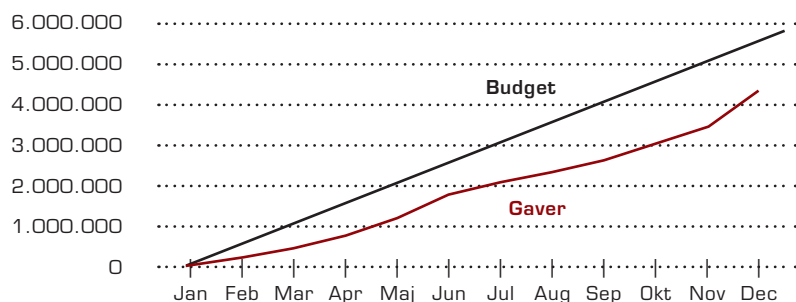
- at DBI må få en stor jule- og nytårgave.
- at Kristus må komme på prædikestolen.
- DBIs og MFs fælles Januar-kurset i København.

Tak for

- samarbejdsaftalen med University of Wales.
- at Gud har hjulpet og velsignet i året, der er gået.
- 1900 kristne, som giver DBI seks millioner kroner om året.

Gaveoversigt 2007

Månedsbudget: 495.342 kr. · Indkomne gaver i november: 902.500 kr.
Bagud i forhold til budget pr. 30. november: 1.252.318 kr.

Uni-hvad-for-noget?

→ | Hvad er University of Wales for en størrelse, og hvad har det at gøre med DBI?

Af studiekoordinator Nicolai Techow

DBI er på vej ind i et nært samarbejde med University of Wales (UW). UW blev grundlagt i 1893 og er det næststørste gradsgivende universitet i Storbritanien med cirka 15.000 færdiguddannede om året. UW "validerer", som det hedder, en lang række uddannelser i Storbritanien og resten af verden. Godt 15.000 studenter fordelt på over 100 institutioner i mere end 20 lande i vidt forskellige dele af verden er involveret i sådanne ordninger.

Kvaliteten sikres

Validering vil sige, at UW gennem en række kvalitetssikringsorganger og –procedurer sikrer sig og siger god for, at standarden og kvaliteten på en given uddannelse er på det høje internationale niveau, som kræves for, at UW kan anerkende den og tildele de studenter, der består uddannelsen, den pågældende grad. Det er sådan et samarbejde, hvor UW altså validerer vores nye bachelorgrad i teologi med fokus på tværkulturel teologisk kommunikation, DBI er ved at indgå i.

Folkene fra Wales var tilfredse

For at opnå validering skal en institution bl.a. fremlægge en grundig og detaljeret beskrivelse af sig selv og den uddannelse, man ansøger om at få valideret. UW sætter så et panel bestående af (i vores tilfælde) både teologer og andre professorer og med både interne

og eksterne medlemmer til at vurdere ansøgningen. De kommer også på besøg på institutionen og taler med dens ledere, undervisere og studenter, og skal så vurdere, om de vil anbefale UW at validere uddannelsen. Dette skete på DBI den 9. november, og til vores store glæde anbefalede panelet, at UWs Validation Board på sit møde den 28. november 2007 validerede DBIs nye bacheloruddannelse.

De sidste detaljer mangler

Vi skal blot inden den 14. januar opfylde fire særdeles overkommelige punkter, og det vil vores kommende såkaldte Moderator endda hjælpe os med. Han hedder

Thomas O'Loughlin og er Professor ved Afdeling for Teologi og Religionsstudier ved UWs afdeling i Lampeter. Som Moderator vil han være den person, vi oftest er i kontakt med. Han vil løbende mellem årlige møder i kvalitetssikrende organer sikre sig og hjælpe os med at sørge for, at processerne i og omkring vores nye uddannelse kører, som de skal.

I tillæg til Moderators virksomhed vil de andre involverede processer, embeder og organer, som indgår i den løbende validering, være med til hele tiden at udvikle os og vores uddannelse, så vi bedst muligt kan tjene vores formål.

→ | DBI og MF har fortsat hver sin teologiske profil og hver sit uddannelsesmæssige særpræg.

DBI og MF – to alen ud af samme stykke?

FOTO: MF

Målet er det samme for DBI og MF, men vejen er lidt forskellig.

Af rektor Børge Haahr Andersen

Dansk Bibel-Institut og Menigheds-fakultetet har hver sin tilblivelseshistorie og profil. Indtil årtusindskiftet var arbejdsformen dog meget identisk, idet resurserne især blev brugt på at give supplerende undervisning til teologistuderende på de to teologiske fakulteter i Århus og København. I 2001 startede DBI en tværkulturel bacheloruddannelse i samarbejde med Misjonshøgskolen i Stavanger, og i 2005 påbegyndte MF sin egen teologiske bacheloruddannelse under University of Wales. Med DBIs skifte til samme universitet som MF, kører de to uddannelsesinstitutioner atter efter samme model.

Men hvad er forskellen?

MFs fireårige bacheloruddannelse er, hvad man kan kalde, en klassisk teologisk uddannelse. Fagene er nøje afstemt efter fagindholdet på Det Teologiske Fakultet i Århus (TF), og det gør det enkelt for studerende med en MF-bachelorgrad at gå videre på kandidatniveau på TF.

DBIs fireårige bacheloruddannelse har en substans af teologiske fag, som svarer til både MFs og de teologiske fakulteters. Derudover har DBI indbygget en række tværkulturelle fag og praktiske missionsfag i uddannelsen. For at få plads til disse ekstra fag har det været nødvendigt at slanke nogle udvalgte teologiske fag, og derfor forventer vi, at studerende, der

agter at gå videre med kandidatuddannelsen på Det Teologiske Fakultet i København (TF), skal bruge op imod et halvt år på suppleringsfag.

Derudover har vi på DBI valgt at fortsætte med at give supplerende undervisning til teologistuderende på TF, og endelig er det kun DBI, der har valgt en model, hvor det første år kan tages selvstændigt som en teologisk basisuddannelse.

Vi vil supplere hinanden, og vi vil samarbejde

Fremover bliver det sådan, at MF starter et nyt hold i ulige år og DBI i lige år. Derudover er det helt bevidst, at vi har valgt forskellig uddannelsesprofil, for på den måde kan vi ved fælles hjælp give en mere bred og alsidig buket af uddannelsesstilbud til kommende studerende.

DBI og MF har altså fortsat hver sin teologiske profil og hver sit uddannelsesmæssige særpræg, men vi har et fælles ønske om på Bibelens og Bekendelsens grund at uddanne en ny generation af præster og forkyndere til ind- og udland. Derfor har vi lavet en fælles ledelse, konsortieledelsen, hvor vi udveksler erfaringer og gennemdrøfter samarbejde omkring forskning, undervisning og administration. Dels for at udnytte hinandens resurser bedre, dels for at spare penge. For ud over fællesskab om uddannelse og forskning har vi en anden ting til fælles: En ret så skrøbelig økonomi!

Det liv, der leves

→ | Den kristne tro bliver kvalt i ord, hvis den ikke omsættes i gerning.

FOTO: STOCK.XCHNG

Nogle mennesker – også kristne – ævler så meget og lytter så lidt, at fællesskaberne lider under det.

Af lektor Carsten Elmund Petersen

Alt for ofte sker det med os mennesker, at vi bliver stressede og skaber en anspændt stemning omkring os ved at bruge en flom af ord. Så må advarselslamperne blinke. Hos enkelte personer er det næsten en permanent tilstand, at de taler og taler, men uden at lytte til andre. En af de tegneserier af Dilbert, som rammer livets konkrete virkelighed, har som slutreplik: "Han lytter kun, når han selv snakker!"

Der er for mig at se ingen tvivl om, at meget menneskeligt fællesskab lider, fordi enkeltpersoner optræder dominerende uden social indføling og situationsfornemmelse. Der er også kristent fællesskab, der lider under det.

Kristendom i praksis

Personligt er jeg tilhænger af lev

kristendom. Det er nemlig farligt, hvis kristendom kun er en lære og en teori. På DBI bestræber vi os på at have et rigtigt bibelsyn, en bibelsk forsoningslære, en ægte retfærdiggørelseslære osv. Det skal vi blive ved med, og vi skal bestræbe os på at hjælpe så mange som muligt til at tilegne sig disse ting. Personligt giver jeg gerne en stor del af mit liv i denne sags tjeneste.

Alligevel er der grund til at standse op ved lærens og teoriernes begrænsning i det konkrete liv. Hvis mennesker skal komme til tro på Jesus Kristus, og hvis de skal blive bevaret i troen på ham, så må de møde mennesker, hvor troen har konsekvens i deres liv. De må ikke mindst møde kærlighed.

Det hører til menneskelivet, at et flertal af os på et eller andet tidspunkt bliver trætte, ikke kun af tomme løfter og lange forklaringer, men også af ord i det hele

taget. Prædikerer prøvede det: "Ord i mængde gør tomheden større. Hvad får mennesket ud af det?" (PRÆD. 6,11). Ord, og ikke mindst for mange ord, kan ødelægge og skabe livslede.

Et særligt brev

Paulus skrev mange breve, men sagde om de kristne i Korinth: "I er selv det brev, der står skrevet i vore hjerter, og som kendes og læses af alle mennesker" (2. KOR. 3,2). Det liv, som kristne lever, bliver læst af søgende mennesker, og ofte er det netop det levede liv, der står tilbage i menneskers minde, snarere end de mange ord og de lange forklaringer. At blive kristen er ikke at tage imod en teori, men at begynde at leve et liv med Gud, som Jesus siger: "Den, der vil gøre hans (dvs. Guds) vilje, skal erkende, om min lære er fra Gud, eller om jeg taler af mig selv" (JOH. 7,17).

Fjumreår med indhold

→ | Eva synes, hun er særdeles godt klædt på til lærerstudiet

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

"Måske var det bare et fjumreår. Jeg var elev på Luthersk Missionsforenings Højskole (LMH), og der havde vi meget om mission. Jeg overvejede, hvordan jeg skulle være med i mission, og så fik jeg bare lyst til at prøve et år på TKM-uddannelsen", sådan siger Eva Hejslet Schmidt på 23 år. Hun stammer fra Aalborg og bor nu i Københavns nordvestkvarter.

Har lært at argumentere

I sommer begyndte Eva på lærerstudiet på Zahles seminarium, som ligger nogle stenkast fra DBI. Da hun valgte den 1-årige TKM-uddannelse var hun ikke klar over, at hun ville ende på lærerstudiet. Men Eva er begejstret for den balast TKM-uddannelsen har givet hende til det nuværende studie. Hun har blandt andet et fag der hedder KLM, som handler om kristendomskundskab, livsoplysning og medborgerskab. Eva kan mærke, at hun er særdeles godt klædt på til dette fag. Det handler blandt andet om GT, NT, jødedom, islam, etik og dogmatik, men undervisningen har en bibelkritisk tilgang til emnerne, og den bibeltro tolkning er helt fraværende. "På TKM-uddannelsen har jeg lært at argumentere for mine standpunkter, og jeg oplever, at jeg har lige så gode argumenter som de andre på seminariet. Min tro bliver ikke anfægtet på samme måde, som hvis jeg ikke vidste, at der er andre tolkninger, end dem jeg

FOTO: DBI

Eva Hejslet Schmidt har læst et års TKM på DBI, men læser nu til lærer.

lærer her" siger Eva.

"Det jeg har lært på TKM-uddannelsen har også præget mig på den måde, at jeg er blevet mere bevidst om, at folk tænker forskelligt i forhold til hvilken kultur, de er vokset op i. Folk skal gøre kristendommen til deres egen – ind i den kultur, som er deres. Med Guds ord som fundament i deres liv".

Eva lukker ingen døre

Hvad Eva skal lave, når hun er blevet lærer, ved hun ikke. Eva er åben overfor alle muligheder. Måske skal hun være lærer i folkeskolen. Måske skal hun arbejde blandt indvandrere eller børn. Mission ude i den store verden er også en mulighed. Eva har ikke lukket nogen døre. Men uanset hvordan det ender, vil gevinsten fra året på TKM præge hendes måde at tænke på. Hun er blevet

mere bevidst om, at mennesker er forskellige, og at hun derfor skal møde hvert enkelt menneske forskelligt.

fakta

- Det første år af TKM-bacheloruddannelsen kan tages selvstændigt som en teologisk basisuddannelse.
- Man får eksamenspapir på uddannelsen.
- Den er velegnet for både unge, efterlønnere og pensionister.
- Den kan bruges som supplement til anden uddannelse hvis man fx skal være missionsnær, eller hvis man bare vil have inspiration til frivilligt kristent arbejde.

→ | Moses fra Thy købte en båd og sejlede sydøst over for at være en del af TKM-miljøet i København.

Moses på dybt vand

FOTO: PRIVAT

Moses Sloth bor sammen med hustruen Anja på deres båd i Hundige havn.

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

Moses Sloth fra Thy startede i sommer på teologiuddannelsen på TKM. Derfor købte han og hustruen Anja en motorsejler og satte kurs mod København. Da de efter en længere sejl tur havde haft Kronborg om styrbord landede de i Hundige havn, hvor de købte 50 m² havnebassin og fortøjede deres vuggende bolig.

En billig bolig

Da Moses studerer på DBIs 4-årige bacheloruddannelse, får han som bekendt ingen SU. Derfor er det en stor fordel for ham og Anja, som også er studerende, at de kan bo billigt i deres båd. Desuden har Moses nogle timers rengøring i missionshuset Bethesda, som ligger få hundrede meter fra DBI,

så på den måde hænger økonomien sammen.

Moses havde ikke ro

Siden Moses gik på efterskole har han haft lyst til på et tidspunkt at blive ansat i kristent arbejde. Moses er nu 27 år, og har haft mange forskellige jobs. Han er uddannet landbrugsmekaniker og begyndte også på en uddannelse som maskinmester, men havde ikke rigtig ro i det. Gennem et halvt år på bibelskole og et volontørforhold i Israel blev han klar over, at han skulle slå ind på en anden vej. Men inden han riggede båden til og sejlede sydøst over måtte han lige tage en HF, for at kunne blive optaget på teologistudiet.

Aha-oplevelser

"Teologistudiet er alle tiders, for det er det jeg interesserer mig

for. Jeg kommer ofte til kort, når jeg skal begrunde det, jeg tror på, så jeg vil gerne vide mere", siger Moses. I forhold til den traditionelle teologiuddannelse er der på TKM en masse missionsfag og noget om at møde andre mennesker, siger Moses og fortsætter: "Jeg valgte DBI fordi jeg gerne vil være en del af TKM-miljøet i min studietid. Jeg har allerede fået en del aha-oplevelser i de måneder, jeg har været i gang, og jeg har også måttet tage ting op til overvejelse og revidere mit syn på nogle punkter".

I første omgang satser Moses på den 4-årige bacheloruddannelse. Hvad der skal ske derefter står helt åbent. Måske skal han være præst, missionær, konsulent eller noget helt andet. Det må fremtiden – og Gud – vise.

fakta

- De sidste seks år har 22 personer på DBI taget en norsk bachelor i teologi.
- I august startede DBI sin egen 4-årige bacheloruddannelse (BA).
- BA er en teologiuddannelse i tværkulturel mission, og er velegnet for kommende præster, missionærer, sognemedhjælpere og andre kristne tjenester.
- BA kan suppleres med kandidatudd. på Teologi, Afrika-studier, Asienstudier, Mellemøststudier, It-studier m.fl.

→ | Det bør være Gud selv, der taler til os fra prædikestolen.

Kristus på prædikestolen

Af valgmenighedspræst

Flemming Mose Lauridsen

Gud er sin menighed nær gennem sit Ord – Bibelen. Og det er gennem dette Ord, Gud har sat os stævne. Gennem det peger Helligånden på Kristus og på dit hjerte – at du har brug for ham. Så kraftigt og virkefuldt er Ordet. Det er dette Ord, vi som prædikanter arbejder med.

Kan vi så fremme Ordet, eller kan vi hæmme Ordet?

På den ene side er det Ordet alene, der skaber "resultater". Ordet alene, der kan røre ved hjertene og føre et menneske frelst ind i himlen. På den anden side kan prædikanten modarbejde og stå dette Ord imod.

Gud bestemmer

Som prædikant er der stor frimodighed i to skriftsteder:

1.Kor.1,21: "...beslattede Gud at frelse dem, som tror, ved den dårskab, der prædikes om."

Rom.10,14-17: "Hvordan skal de tro på ham, som de ikke har hørt om? Hvordan skal de høre, uden at nogen prædiker?... Troen kommer altså af det, der høres, og det, der høres, kommer i kraft af Kristi ord."

Gud vil altså, at mennesker skal frelses gennem prædikens dårskab! Når jeg som prædikant står på prædikestolen, er det altså ikke fordi jeg tror, jeg kan udlægge frelsen bedre, end Guds eget Ord, men fordi Gud har besluttet, at dette Ord skal udlægges, for at mennesker kan komme til tro.

Ord vs. person

Som mangeårig prædikant og præst fornemmer jeg, at der i vor tid er kommet mere og mere fokus på prædikanten som person end på prædikenens indhold. Der tales meget om, også i forbindelse med evangelisation, min præstation, mine evner, mine forudsætninger, langt mere end om, at Gud kan bruge selv det fattigste vidnesbyrd, når han lægger sin Ånd til!

Jeg frygter meget udbændthed, skuffelse og stress på dette punkt, fordi blikket vendes indad: ejer jeg det potentiale, som tør stå frem og udlægge Guds eget Ord?

Her må vi holde fokus på det, som har kendetegnet kristenheden op igennem tiden, at det er Ordet, der er i centrum! At jeg i ydmyghed har fået et kald som prædikant, jeg langt på vej helst ville have været foruden!

For jeg har så sandelig ikke noget at prale af, når jeg ser på mit eget liv. Jeg kommer så ofte til kort, når Ordet skal udlægges og efterleves, og når jeg møder menneskers nød og pine og spørgsmål. Så hvis det skulle være afgørende for at betræde en prædikestol, som lægprædikant eller præst, da måtte jeg takke nej og tage min afsked.

Men bemærk Paulus' ord til romermenigheden (Rom.10,8): "Ordet er dig nær, i din mund og i dit hjerte," og det ord er troens ord, som vi prædiker." M.a.o. Kristus er dig nær i din mund og i dit hjerte. Kristus vil virke med. Det skaber ærlighed i forkynderen og i forkyndelsen. Det er ikke mig og min person, men det er Kristus, der er

nær. Hvilken trøst, at den, som har kaldet mig, også vil udruste og gå nær.

Kristus først

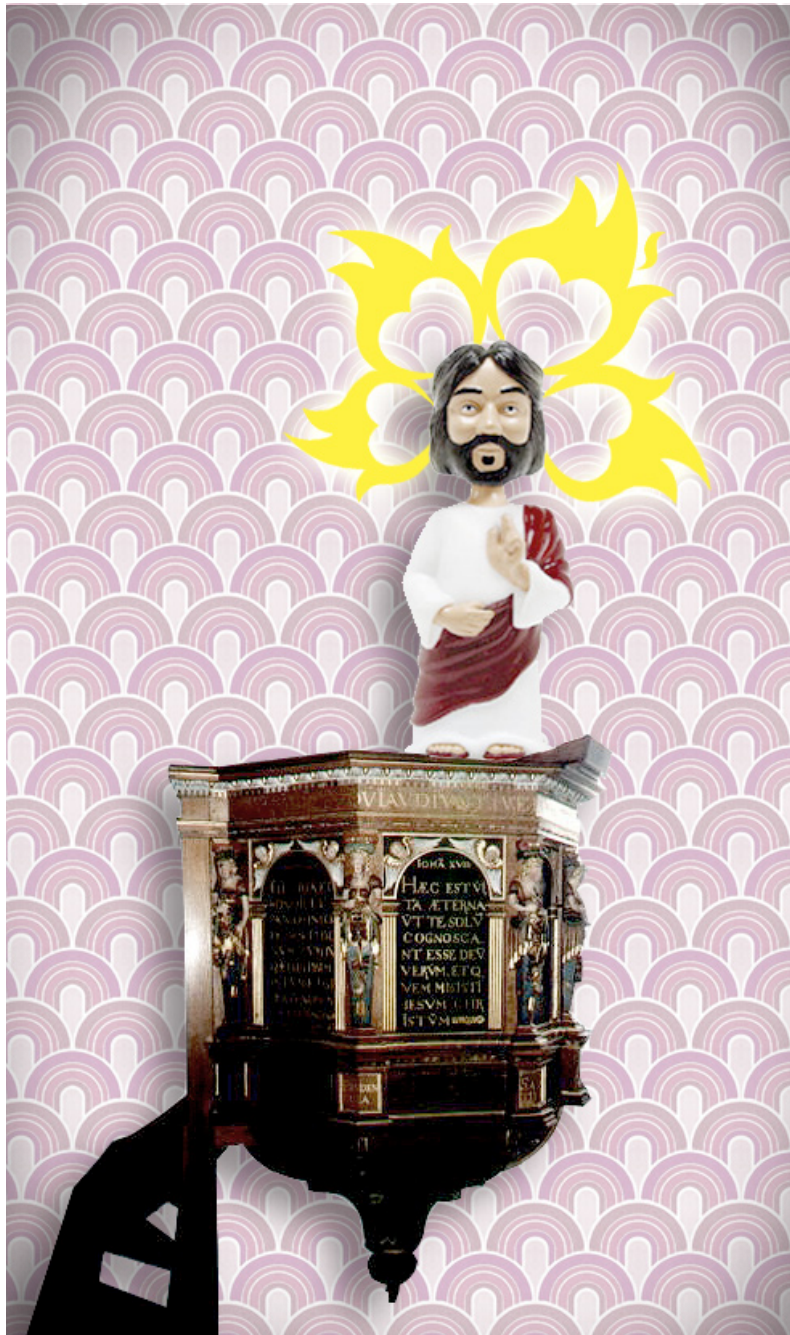
I vore kristne forsamlinger er Ordet i centrum, og ikke budbringeren!

En kristen forkynnder er nemlig ingen filosof, men en skriftlærer. Hans kilde er ikke forstanden eller den religiøse følelse, men åbenbaringens Ord. Hvad så med den menneskelige erfaring og fornuft? Det kommer i anden række, fordi det profetiske og apostoliske vidnesbyrd om Kristus er det første og vigtigste i hans prædiken. For som prædikant appellerer han ikke i første række til menighedens intellekt, men påkalder den hellige Ånd. Han taler heller ikke med visdoms overtalende ord, men med ånds og krafts bevis. Vel findes der også en kristen troserfaring, som må regnes med, men det er en anden sag. Og det må aldrig glemmes. Kilden for forkyndelsen er først og sidst alene Guds Ord i den hellige Skrift.

Substans er kodeordet

Der tales i dag meget om prædikenens svaghed. Hvordan når vi tilhørerne? Er det prædikantens personlige åndsudrustning, det er galt med? Mangler vi ild og glød? Vi kunne også tale om de dårligt disponerede prædikener og svagt fremførte prædikener. Eller om et uforståeligt sprog.

MEN forkyndelsens største svaghed i dag findes dog et andet sted! nemlig at den så ofte mangler

bibelsk substans.

Forkyndelsens substans må ikke være hentet fra os selv, men fra Skriftens Kristus-vidnesbyrd. Da kommer Ordet i centrum og ikke budbringeren. *Da bliver prædikanten langt mere krise end i krise!*

Ordet i sig selv, gjort levende af Ånden, er det som bærer den kristne menighed. For her kan sjælen blive stillet overfor den levende Guds tiltale. Det er prædikantens eneste opgave, om det så er aldrig så ubehjælpeligt fremført!

Gud har taget ansvar

Vel kender prædikanten til anfægtelse og nød i sit liv og i sit kald. Men da det ikke er prædikanten, men Ordet, der skaber "resultaterne", må vi omvende os igen og igen, under det kald og den nådegave, Gud har givet os. Vi må bede om tilgivelse for vor forfængelighed og trang til at blive tiljublet af mennesker, og så må vi begynde forfra igen og igen at arbejde sådan med Guds Ord, at det får første prioritet.

For husk: som kristen forkynder er du en skriftlærer, der står med åbenbaringens Ord i dine hænder, med al din viden og dine færdigheder, og påkalder den hellige Ånd i din forberedelse og i din udførelse.

Da kan du rejse dig efter en prædiken og sige: Nu har jeg afleveret Guds Ord. Gud har taget ansvar. Og Gud tager ansvar.

Når forkynderen går på talerstolen er det i virkeligheden Kristus, der virker med sit ord.

Den sande frihed

→ | Vi råber på frihed, men hvad det er for en frihed, vi virkelig har brug for, svarer Henrik Westh på her.

FOTO: STOCK.XCHNG

Af stud.theol. Henrik Westh

"Brødre, I blev kaldet til frihed. Brug blot ikke friheden som et påskud for kødet, men tjen hinanden i kærlighed." (Gal. 5,13)

Vi lever i en verden, som råber på frihed. Selv i vores civiliserede

del af verden, hvor mennesker er friere end nogensinde før i verdenshistorien til at "realisere sig selv", må mennesker før eller senere erfare, at forskellige faktorer forhindrer deres selvrealisering. Men det betyder kun, at råbet om frihed lyder endnu højere hos os end nogensinde før. Mennesker

kæmper for politisk frihed, seksuel frigørelse, frihed fra religiøs, kønsmæssig eller racemæssig diskrimination osv. Meget af dette er endda blevet til såkaldte menneskerettigheder. Men hver gang frihed er vundet på ét område, dukker et nyt område op, hvor der må kæmpes for frihed. Og sådan

vil det uden tvivl fortsætte, for intet af dette kan give mennesker en virkelig, sand og fuldkommen frihed. Menneskehedens største problem er nemlig, at den hverken ved, hvad den skal frigøres fra, eller hvad den skal frigøres til! Alene Guds Ord kan afsløre dette. Alene Guds Ord kan vise vejen ind til den sande frihed.

Naturlig trang

At mennesker søger frihed er der intet mærkeligt i, for Guds Ord bekræfter, at mennesket er bundet. Men Ordet afslører også, at det i virkeligheden står langt alvorligere til, end mennesket selv kan eller vil erkende. Problemet ligger nemlig ikke i alle de ydre omstændigheder, som står i vejen for menneskets selvrealisering. Problemet ligger derimod hos mennesket selv. Guds Ord åbenbarer, at det er synden, dvs. fjendskabet imod Gud, som berøver et menneske den frihed, som det er skabt til at leve i. Guds Ord afslører mennesket i dets syndighed og stiller det til regnskab overfor Gud.

Kun til kanten

Men når Gud på denne måde fører et menneske til kanten af helvedes afgrund med den ene hånd, så er det kun fordi, han af hjertet ønsker at løfte det op til himlen med den anden hånd. Sådan er Guds frelsesorden: Synden må blive stor *for os*, før nåden kan blive stor *for os*. Til gengæld lover Han os: "Hvis altså Sønnen får gjort jer frie, skal I være virkelig frie" (Joh. 8,36). I modsætning

til verdslig frihed, som møjsommeligt må tilkæmpes, så skænker Kristus sin frihed fuldt og helt uden forskel. Der er ikke tale om, at den troende gradvist må vinde sin frihed i takt med sin helliggørelse. Tværtimod er der tale om en frihed, som proklameres fra den himmelske domstol over den anklagede: "Gud for alle riger dømmer selv og siger: Denne han er fri; han er to't i Jesu blod! Satan, synd og død må rømme, hvo vil da fordømme?" (Brorson, DDS 512)

Uforståeligt

Den troende er – ved Jesu blod – købt fri fra alt det, som binder mennesker. Men han er også købt fri til noget. Luther opstiller i sin traktat "om et kristenmenneskes frihed" to udsagn: "En kristen er en fri herre over alle ting og ikke underordnet nogen. En kristen er en ufri tjener i alle ting og underordnet enhver.

Den frihed, som kristendommen forkynder, er en frihed, som verden ikke kan forstå. Og den er en frihed, som er helt anderledes end den, som alle andre religioner og livsanskuelser kan tilbyde. I og med Kristi opfyldelse af Loven er ethvert guddommeligt krav frafaldet. "Men da tidens fylde kom, sendte Gud sin søn, født af en kvinde, født under loven, for at han skulle løskøbe dem, der var under loven, for at vi skulle få barnekår," siger Paulus (Gal 4,4-5). Det var synden, som skilte mennesker fra Gud, men ikke nok med at Kristus sonede synden, så den ikke længere kan stille os på ankla-

gebænken, han har også gjort en ende på Lovens tyranni. Alle bud er opfyldt i og med troen på Kristus!

En evig kamp

Luther skriver i fortalen til Romerbrevet om troen, at den i sit væsen er "en så levende, skabende, virkende og mægtig ting, at det er umuligt, at den ikke uafsladeligt gør godt. Den spørger heller ikke, om der er gode gerninger at gøre, men inden man når at spørge, har den gjort dem og er altid virksom..." Den troende har fået et nyt sind, som søger det, der er efter Guds vilje. Kødet vil ganske vist hele tiden søge at trække den troende i modsat retning, og derfor udspiller der sig en livslang kamp mellem kødet og ånden i den troende. Men troen kan aldrig gå ind på kødets vej, for det er imod dens væsen. Kødet må dødes, for at ikke kødet skal slå troen ihjel.

Sammenfattende kan vi sige, at livet under nåden udspiller sig i et spændingsfelt mellem åndens frihed til at leve i evangeliet – og kødets bundethed til at dø under Loven. Kristus har løskøbt os til at leve i frihed og frimodighed overfor Gud – men i og med dette er vi samtidig bundet til at leve et liv i selvopofrende kærlighed til næsten. Derfor bekender troen: "Jeg er ved loven død for loven for at leve for Gud. Jeg er korsfæstet med Kristus. Jeg lever ikke mere selv, men Kristus lever i mig, og mit liv her på jorden lever jeg i troen på Guds søn, der elskede mig og gav sig selv hen for mig." (Gal. 2,19-29).

Steen pakker kufferten ud

→ | Steen Eskildsen har det sidste år været rejsende ambassadør for evangeliet og for DBI.

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

For knap et år siden pakkede Steen Eskildsen sin kuffert, og begav sig ud på de danske skinner som rejsesekretær for DBI. Til februar giver han stafetten videre til Andreas Ipsen, som skal være rejsesekretær det kommende år. Steen Eskildsen har været en del af DBIs ansigt udadtil, og mange har glædet sig over den forkyndelse, han har lagt røst til. I alt er det blevet til mere end 70 møder og gudstjenester i Danmark og på Færøerne. I øvrigt havde Steen en udfordrende start, da han var på Færøerne, og skulle prædike i en af de lavloftede kirker. Da Steen var kommet op på prædikestolen

viste det sig, at han ikke kunne se forsamlingen for loftsbjælkerne, så han måtte stå på gulvet, men han går også for at være den største teolog på DBI.

Tak til Steen og Benedikte
Informationsafdelingen og især DBIposten har nydt godt af Steens redaktionelle evner. Vi siger tak til Steen og hans kone Benedikte, som har bakket ham op i hans tjeneste som rejsende ambassadør for evangeliet og for DBI. Til sommer bliver Steen cand. theol., og hvad der så skal ske er et åbent spørgsmål. Da Steen også har en it-uddannelse, vil han dog gerne have et arbejde, hvor han kan kombinere sin it- og teologi-uddannelse.

FOTO: PRIVAT

Nu hvor kufferten bliver pakket ud, får Steen mere tid til familien - ikke mindst datteren Laura.

DBIposten

Redaktion

Landssekr. Kurt Dalsgaard, ansv.
Rejsesekr. Steen Eskildsen, red.sekr.
Stud.theol. Thomas Olofson
Stud.theol. Martin Haahr Olsen
Stud.theol. Morten Koch Møller
Stud.theol. Andreas Ipsen

Indlæg sendes til dbi-posten@dbi.edu
DBIposten sendes gratis til interesserede

Design Chr Rahbek Olsen
Tryk Morsø Folkeblad
ISSN 0906-825X

Frederiksborggade 1B 1.
1360 København K

Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Fax: 33136989
Email: dbi@dbi.edu
www.dbi.edu
www.tkm-uddannelsen.dk
Giro 5 21 59 00
Studentertelefon: 33138040

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Flemming Burgdorf
Rektor Børge Haahr Andersen
Landssekretær Kurt Dalsgaard
Studiekoordinator Nicolai Techow

2008

Se oversigt på
www.felixrejser.dk

Bestil katalog
- udkommer 10. januar

75 92 20 22 - fxr@felixrejser.dk

Arv & Testamente

En støtte til bibeltro forkyndelse

Testamenterer du et beløb til DBI, medvirker du til, at vi forsat kan uddanne bibeltro præster, missionærer og forkyndere. En arv til DBI går ubeskåret til dette formål.

Vi yder gratis juridisk bistand ved oprettelse af testamente, hvori DBI er betænkt.

Tak om du vil huske DBI, når du laver testamente.

130 sider – kr. 148,-

Råbet fra askedyngen

Bibelske perspektiver på lidelsens problem

Melvin Tinker

Fra første side er denne bog letlæst, og alligevel behandler den det vanskeligste tema, kristne bliver konfronteret med – spørgsmålet om, hvorfor en kærlig Gud tillader lidelse. Igennem en nutidig udlægning af centrale afsnit fra Bibelen – særligt Jobs Bog og Salmernes Bog – kommer bogen i dybden med de bibelske perspektiver på lidelsens problem.

370 sider – kr. 348,-

Pris Herren

366 andagter ud fra Det Gamle Testamente

Asbjørn Nordgård

Her er chancen for gennem et helt år at se, hvor fantastisk fint frelseshistorien hænger sammen, og hvordan Gud opfylder sine løfter til punkt og prikke.

Alle andagtsstykker tager udgangspunkt i tekster fra Det Gamle Testamente.

Telefon 4820 7690
logosmedia@dlim.dk
www.logosmedia.dk

Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Tlf. 48 26 56 00

www.frederiksborg.netapotek.dk

Apoteket har døgnvagt

Nåde eller godhed?

aktuel kommentar | I vækkelsestider forkynder vi syndernes forladelse, men glemmer vi det igen, må Gud begynde forfra.

Af Ph.d.-studerende Peter Olsen

I vækkelsestider er man ikke i tvivl. Da tørster man efter det. Men når vækkelsen er blevet fortid, begynder øjnene at flakke. Man leder efter noget at forkynde.

I vækkelsestider er man ikke i tvivl om, hvad man skal forkynde. Man oplever selv et desperat behov for det. Det brænder indeni: Evangeliet om syndernes forladelse af nåde alene på grund af Jesu stedfortrædende død. Dét er vækkelsens brændende passion.

Sådanne tider begynder med syndserkendelse. Det er Gud, der vækker denne erkendelse i os. Og det er frem for alt dét, der menes med vækkelse. Gud trækker det slør bort, som ellers ligger over vore øjne. Så ser vi pludselig, "hvor stor en vægt synden har", som Anselm af Canterbury formulerede det for 900 år siden. Vi ser ind i Guds retfærdige vrede over vores synd, og vi bliver bange for dommen. Derved vækkes et desperat behov for syndernes forladelse.

Middelalderen genopdagede syndens forfærdelige vægt. Men næsten ingen talte klart om løsningen. Derfor blev reformationen "evangeliets lyse dag", som Peder Palladius kaldte den. Det var syndernes forladelse, han mente.

Sådan er det altid i vækkelsestider. Gud vækker menneskers erkendelse af synden, af dommen og af Hans uforskyldte

nåde mod syndere.

Synden må åbenbares

Intet af dette kan vi selv få øje på. Og vi tror det ikke, når nogen fortæller os det. Det må åbenbares for os. Egentlig burde vi kunne se det, for gennem samvittigheden taler Gud til os om synd og dom. Men vi er født med en instinktiv modvilje mod denne tale. Derfor sorterer vi af natur i det, som samvittigheden fortæller os.

Når Gud vækker os, er det derfor først og fremmest samvittigheden, Han vækker. Han gør synden stor. Dernæst vækker Han vores smag for nåden.

Er vækkelsen død?

Mange steder, hvor vækkelsen indtil for nylig stod stærkt, er den nu fortid. Evangeliet er blevet budskabet om Guds almindelige godhed. Til at begynde med vil man ikke afvise vækkelsens tale om synd og nåde. Det er bare ikke længere den brændende passion, og efter en tid vil man slet ikke høre det budskab mere. Man kalder det lovisk, fordi det tager udgangspunkt i synd og dom. Man mener at have fået et mere evangelisk syn på Gud. Det handler om Hans ubegrænsede godhed og kærlighed mod alle mennesker. Og så leder man efter en forklaring på, at Jesus skulle dø. Det står ikke længere klart, hvad man skal forkynde.

Hvor det ser sådan ud, er vækkelsen død og Gud må begynde forfra.

Maskinel magasinpost
42472

Afsender
Glumsø Portoservice ApS
Fabriksvej 6
9490 Pandrup

månedens citat

Det værste er ikke at dø, men at dø ud uden at have levet.

Niels Hausgaard